

Campanar de l'església de Sant Vicenç

Sant Vicenç de Torelló

Ubicació

Comarca: Osona
Lloc/Adreça: Pl. de l'Església, 1

Coordenades:

Latitud: 42.06167
Longitud: 2.27398
UTM Est (X): 439931
UTM Nord (Y): 4656878

Classificació

Número de fitxa: 08265-20
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia: Element arquitectònic
Estil / època: Medieval Romànic
Segle: XI
Estat de conservació: Bo
Protecció: Inexistent
Accés: Fàcil
Ús actual: Religios
Titularitat: Privada
Titular: Bisbat de Vic, C/ Santa Maria, 1. 08500 Vic

Fitxes associades:

[Sant Vicenç de Torelló](#)

Autoria de la fitxa: Antoni Rodríguez Fernández / Marta Lloret Blackburn
Data de registre de la fitxa: dt., 01/07/1997 - 02:00

Descripció

La torre del cloquer de l'església parroquial de Sant Vicenç està adossada a l'extrem de gregal del temple. És de planta quadrangular i es divideix en quatre nivells, dels quals la base adquireix una alçada considerable. Els nivells estan marcats exteriorment a través d'arcuacions cegues d'estil llombard, als pisos superiors dividits per engranatges de dents de serra. A la base, a la cara orientada a llevant, s'observa una espitllera com a única obertura. Al primer pis trobem una obertura d'arc de mig punt per façana, mentre que als superiors les finestres són geminades amb columneta central i capitell trapezoïdal. La torre queda rematada per una coberta de lloses a quatre vessants. A l'interior del campanar es van substituir l'escala antiga i els empostissats per una escala de cargol metàl·lica. Al pis superior s'hi conserven les campanes antigues.

Història

En la documentació antiga, l'església també es coneixia com a Sant Vicenç de Cervià, quan formava part del terme del castell de Torelló. La primera referència documental de l'església és de l'any 938, quan n'era sacerdot un tal Bernat. Des de mitjans del segle XI ja consta com a parròquia i poc després el temple primitiu va ser reconstruït i s'hi va afegir el campanar. Durant el segle XII va reformar-se de nou, probablement per albergar la població que s'aplegava al seu voltant formant una sagrera. Aquesta va quedar despoblada durant l'alta edat mitjana, però l'església es va mantenir com a lloc de culte. A finals del segle XIII n'era rector Pere Camprodon, qui era el beneficiat de l'altar de Santa Maria, que gaudia de gran devoció. A la visita pastoral de l'any 1399 hi consta que la volta i el campanar es trobaven en mal estat. L'any 1520 l'església es va dotar d'un retaule, que ha estat atribuït a Joan Gascó. Pocs anys després es van incorporar noves campanes i es va fer una creu processional de plata, obra de l'argenter Antoni Ballès. Durant el segle XVII l'edifici es va reformar de nou ampliant la nau aprofitant l'atri lateral, que va suposar que els pòrtics que el conformaven es tapiessin. En aquest moment, el portal d'accés és traslladat a la façana de ponent. A principi del segle XIX, les tres parròquies que formaven part del terme del Castell de Torelló, Sant Vicenç, Sant Pere i Sant Feliu, van constituir-se com a municipis independents. A mitjans d'aquest segle, es va començar a consolidar el nucli de Sant Vicenç, es va construir un nou cementiri en terres del mas del Viver i quedà així suprimit l'antic sagrer. Amb l'esclat de la Guerra Civil, la primitiva imatge de Santa Maria de la Vall del Ges, va ser cremada com bona part del patrimoni religiós del país. Els arquitectes Antoni González i Josep Rovira del Servei de Catalogació i Conservació de Monuments de la Diputació de Barcelona la van restaurar l'any 1973.

Bibliografia

- CAMPRODON, A. (1994). Música tradicional popular de l'antic terme del Castell de Torelló: Goigs. Vol. 2. Torelló: Antoni Camprodon Rovira.
- COLLELLDEMONT, P. (1994). "Osona Nord", Les Guies: El 9 Nou. Girona: Edicions Periòdiques de les Comarques, DL.
- GAVÍN, J.M. (1981). Inventari d'Esglésies. Osona. Vol. 15. Barcelona: Artstudi edicions.
- GONZÁLEZ, A., dir. (2006). "Església parroquial de Sant Vicenç". Conservació preventiva: última etapa. Memòria SPAL 1999-2001. Barcelona: Diputació de Barcelona.
- GONZÁLEZ, A.; LACUESTA, R. (1984). Memòria 1983. 1380-1980 Sis segles de protecció del patrimoni arquitectònic de Catalunya. Barcelona: Diputació de Barcelona.
- GONZÁLEZ, A.; LACUESTA, R.; LÓPEZ, A. (1990). Com i per a qui restaurem. Objectius, mètodes i difusió de la restauració monumental. Barcelona: Diputació de Barcelona.
- GUDIOL, J. (1916). Excursió a Sant Vicens de Torelló. Vic: Gazeta de Vich.
- ERRA, A.; OCAÑA, M. (1992). Esglésies romàniques. 118 testimonis arquitectònics de la història d'Osona.

Figueres: Carles Vallès, editor.

Inventari del Patrimoni Cultural Immoble de Catalunya. Patrimoni Arquitectònic. Sant Vicenç de Torelló (Osona). Departament de Cultura i Mitjans de Comunicació. Generalitat de Catalunya.

JUNYENT, E. (1987). Monuments romànics d'Osona. Vic: Patronat d'Estudis Ausonencs.

LACUESTA, R., dir. (1991). Actuacions en el patrimoni edificat medieval i modern (segles X al XVIII). Quaderns Científics i tècnics 3. Barcelona: Diputació de Barcelona.

PLADEVALL, A.; VINYETA, R. (1979). La Vall de Torelló. Geografia i història. Torelló: Editorial Celblau.

THOMASSA DE SUBIRÀ, L. (1963). La Vall de Torelló. Barcelona: Selecta.

VIGUÉ, J., dir. (1984). Catalunya Romànica. Osona II, vol. III. Barcelona: Enciclopèdia Catalana.

